

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4846/2019
24.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вијичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Зоране Делибашић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Миле Ристић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство правде и државне управе РС, Основни суд у Бујановцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 4754/18 од 08.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 24.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 4754/18 од 08.04.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 4754/18 од 08.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 4754/18 од 08.04.2019. године одбијена је, као неоснована, жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Бујановцу Прр1 24/18 од 29.08.2018. године у ставу првом изреке којим је обавезана тужена да тужиоцу, на име накнаде имовинске штете због неспровођења извршења решења Општинског суда у Бујановцу И 363/06 од 30.03.2007. године исплати износ од 163.950,89 динара, на име главног дуга са законском затезном каматом од 01.06.2005. године до исплате, износ од 52.868,00 динара на име трошкова парничног поступка, са законском затезном каматом од 27.07.2005. године до исплате, износ од 5.934,58 динара на име трошкова извршног поступка по решењу И 363/06 од 30.03.2007. године са законском затезном каматом од 06.10.2016. године до исплате. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке којим је одлучено о захтеву за накнаду трошкова парничног поступка тако што је обавезана тужена да тужиоцу по овом основу исплати износ од 28.500,00 динара. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о заштити права на суђење у разумном року, Закона о облигационим односима, Устава Републике Србије и Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода које су наведене у првостепеној и другостепеној пресуди, усвојен је тужбени захтев и обавезана је тужена да тужиоцу накнади имовинску штету изазвану повредом права на суђење у разумном року због неспровођења извршења одређеног решењем о извршењу Општинског суда у Бујановцу у предмету И 363/06, у висини главног потраживања и трошкова поступка из правноснажне и извршне пресуде истог суда П1 1098/04 од 27.07.2005. године. Ово због тога што извршни поступак, започет 22.12.2006. године, по предлогу тужиоца, као извршног повериоца, против извршног дужника ДП „ББ“ ..., ради наплате новчаног потраживања из радног односа, за који је законом прописано да је хитан, није окончан ни након доношења решења Основног суда у Бујановцу Р4 И 11/2016 од 12.05.2016. године којим је утврђено да је тужиоцу у извршном поступку повређено право на суђење у разумном року.

Нижестепени судови су, на основу утврђеног чињеничног стања, одлуку о основаности тужбеног захтева за накнаду имовинске штете и објективној одговорности тужене за дугове предузећа са већинским друштвеним (државним) капиталом, какво је предузеће ДП „ББ“ ..., у односу на које тужилац има новчано потраживање из радног односа, донели у складу са судском праксом овог суда, израженом у пресуди Рев 878/2019 од 14.03.2019. године, донетој у истоветном чињенично-правном спору и у складу са правним становиштем израженим у бројним одлукама Европског суда за људска права (Маринковић против Србије дана 22.10.2013. године по представи број 5353/11, Качапор и други против Србије дана 15.01.2008. године по представи број 2269/06, Црнишанин и други против Србије дана 13.01.2009. године по представи број 35835/05 идр.) и одлукама Уставног суда Републике Србије (Уж 7912/2014 од 09.06.2016. године; Уж 7547/2015 од 26.10.2017. године и др.)

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

Зато је на основу члана 404. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана закона не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Чланом 468. став 1. ЗПП је прописано да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима о споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 06.10.2016. године. Првостепена пресуда донета је 29.08.2018. године. Другостепена пресуда донета је 08.04.2019. године, Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде, у смислу члана 28. став 1. ЗПП, износи 163.950,89 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност побијаног дела очигледно испод наведеног законског лимита, ревизија тужене није дозвољена, у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**